

HOGY SZERETIK, EGYMÁST A LÁNYOK? ELLERIPORT

Marie-Jo - felnyírt haj, terepszínű nadrág, kamionosszleng - elcsábítja a házasságban élő szép, fiatal Lolit... Az 1995-ös *Gazon maudit* (Átkozott gyep) című nagy sikerű francia film szerelmespárja fölött jócskán eljárt az idő. Manapság a leszbikus szerelmesek inkább *Soko We Might Be Dead By Tomorrow* című érzéki és szexis klipjéért rajonganak. Vagy a Desigual reklámjáért, amelyben egy fiatal nő beszél új szerelméről, akiről aztán kiderül, hogy szintén nő... A divatvilág Miu Miutói Saint Laurent-ig az androgün külsőre szavaz, és Casey Legler manökenként sztárolja, aki a férfiak között vonul a kifutókon. De mindennek ellenére a leszbikus nők még mindig egy szinte láthatatlan közösség részei. A dolgok azért lassan változnak véli a 28 éves Marié Kirschen, egy internetes melegmagazin leszbikus verziójának a főszerkesztője. Régebben a sorozatokban mindig a főszereplő nő legjobb barátja volt meleg. Mára ez megváltozott: vannak leszbikus szereplők is, például a Glee-ben vagy A Grace klinikában. Azonban kevés kivétellel (Beth Ditto, Ellen DeGeneres) alig van, aki nyíltan vállalja homoszexualitását. A médiajelenlét nagy lépés a vágyott egyenlőség felé: a láthatóság hozzásegít ahhoz - főleg a legfiatalabbakat -, hogy vállalják szexuális irányultságukat.” Amikor 23 éves korom körül rájöttem, hogy leszbikus vagyok, sokat néztem az L Word című sorozatot az interneten, amelyik egy leszbikus barátnőkből álló kör életét és szerelmeit meséli el. Rengeteget segített abban, hogy felépítsem a saját szexualitásomat, és elfogadjam önmagam” mondja Linda, 27 éves földrajz történelem szakos tanár, aki másfél éve él párkapcsolatban. Az L Word a Szex és New York leszbikus változata - magyarázza Marié Kirschen. - Szuperszexi leszbikus lányok szerepelnek benne, szuper foglalkozásokkal. Ez a sorozat megnyitotta az utat a homoszexualitás kevésbé sablonos televíziós ábrázolása felé.”

Csakhogy a klisék hosszú életűek, még ha a dolgok valamelyest fejlődnek is. A legtöbb ember a heteroszexuális viszonyokat másolja át a női párokra is. Hányszor hallottam ezeket a kérdéseket: Ki a pasi kettőtök közül? Hogy tudtok szerelmeskedni? Illetve a legjobb: azért vagy leszbikus, mert még nem találtad meg az igazit” meséli Lola, 23 éves egyedülálló grafikus. Amikor a 24 éves Anna elmondta az édesanyjának, hogy leszbikus, az megígértette vele, hogy továbbra is mosakszik majd, és eljár a fodrászhoz... Két lány szerelme még mindig sokakat megdöbbsent és zavar néha jobban, mint két férfié. Hacsak nem arról van szó, amikor néha tinédzser lányok csókolóznak éjszakai szórakozóhelyeken, hogy izgassák a fiúkat, vagy csak egy kis lázadás kedvéért... Nem beszélve a

pornófilmekről, ahol a lányok általában csak azért fekszenek le egymással, hogy a férfiak gyönyörét fokozzák, nem pedig a saját vágyaik kielégítésére. Océanerosemarie, a *Lesbienne invisible (A láthatatlan lesbikus)* című francia szórakoztató műsor szerzője-műsorvezetője szerint ennek nagyon egyszerű a magyarázata: „A lesbikusoknak duplán rossz: azért, mert nők, és azért, mert melegek. A fejekben egy nő még mindig nem más, mint a maszkulin vágyak tárgya. Alig húsz éve vannak csak mozgásban a dolgok, alig húsz éve ismerik fel, hogy a nőknek autonóm vágyaik vannak, hogy nem önmagukban passzívak. Még mindig sokan tagadják a női homoszexualitást.”

Főleg a „lipstick”-nek (a „rúzs” szó a feltűnően nőies sminkre utal - a szerk.) nevezett ultrafeminista lesbikusokét, akiket a hangsúlyozottan férfias „butch” vonallal vagy még inkább a felemás androgünökkel állítanak szembe. „Nem fogom levágnom a hajam és katonai ruhát húzni, csak mert a lányokat szeretem - lázong Vanda, egyedülálló 24 éves joghallgató. Pedig lipsticknek lenni nem jár sok előnnyel, sokszor még a mi köreinkben is kinézik őket. A melegbárokban párszor már a fejemhez vágják, hogy nem is vagyok igazi lesbikus.” „A heterók diszkriminálnak. Meleg, és odateszi magát? Na, azt már nem...- mosolyog Beatrix, 27 éves, négy éve párkapcsolatban. De ettől eltekintve a legnehezebb terep számukra az ismerkedés. Mivel heterómentálitással arra neveltek valamennyiünket, hogy az első lépést a férfinak kell megtennie, simán szemezhetsz egy egész estén át anélkül, hogy bármelyik fél mozdulna.” Ismerkedésre a kevés, lesbikusoknak fenntartott bár vagy rendezvények adnak alkalmat. „A gond az - szól közbe Lola -, hogy ez egy igen szűk kör. Mindig ugyanazokkal az emberekkel futsz össze, köztük az exekkel. Velem előfordult már, hogy az exemével randiztam... Ez nem egyszerűsíti le a dolgokat.” Mások az internetes párkereső oldalakon szörfölnek. De sokan nem szeretik a lesbikus ismerkedés vadászat jellegét. Mivel kevés ilyen rendezvény van, mindenki tudja, miért mész oda. Egyből prédaként néznek rád” - meséli Beatrix. A 26 éves Kitty sem szeret különösebben ismerkedni, de azért alkalomadtán nincs ellenére egy-egy kaland sem. „A barátnőmmel nyitott kapcsolatban élünk, a szex és a szerelem két külön dolog. Sokszor gondolják, hogy az efféle szabadság a homoszexuális férfiak kiváltsága. Tévedés, ez választás kérdése, ami mindenki előtt beleértve a heteró párokat is nyitva áll.” Egyébként meg miért kellene, hogy a hűség fogalma más legyen a lesbikus kapcsolatokban? „A hűség az adott pártól függ, nem a szexuális orientáción múlik - fűzi hozzá Amira. Ismerek sok csélcsap heterót, ahogy hiperhűséges lesbikust is. A szerelem mindenki számára ugyanaz.” Véleményét osztja Anna is, öt éve pár-kapcsolatban, aki 28 éves koráig heteróként élt. „Camille és én közöttem szerelem volt első látásra. A barátaim szerint éppen ideje volt, hogy rájöjjenek, lesbikus vagyok, vagy legalábbis biszexuális, ők már rég tisztában voltak

vele. Több fiúval jártam, köztük eggyel éveken át. Camille olyan volt, mintha másodszor élném át az első szerelmet. De az igazság az, hogy akár fiúról, akár lányról van szó, nincs különbség abban, hogyan szeretek.”

Pontosan ennek a szerelemnek a nevében akarnak a leszbikus párok jogot a házasságra, legalább a döntés jogát. „Nem akarok megházasodni - mondja Nóra, 32 éves vágó. - Amíg heterónak tartottam magam, akkor sem volt ez a vágyam. De zavar, hogy nem jár nekem a döntés joga, mivel lehetőségem sincs rá, hogy megházasodjak.” Beatrixnak sem volt eddig létszükséglet a házasság, de a vita kezdete óta megváltoztatta a véleményét. „Amikor homoszexuálisnak nyilvánítottam magam, leszámoltam a fehér ruhás templomi esküvővel. A tradicionális házasság kicsit régimódinak is tűnt nekem. De bosszant, hogy nem illetnek meg ugyanazok a jogok, mint a heterókat. Azt akarom, hogy jogom legyen elavult dolognak tekinteni a házasságot!”

A házasságról szóló vita természetes logikai velejárója az anyaság kérdése. A felkeresett párok többsége már nagyon korán foglalkozott a témával. Örökbefogadás, mesterséges megtermékenyítés anonim vagy nem anonim donorral, társszülőség egy másik párral... minden lehetőséget számba vettek. Mindenki a neki tetsző megoldást választja. Egy amerikai tanulmány kimutatta, hogy az egynemű párok által nevelt gyerekek ugyanolyan jól érzik magukat a bőrükben, mint a többiek - jegyzi meg Océanerosemarié, aki maga is tervezi a családalapítást élete asszonyával. - Azonkívül ezek a párok annyira akarnak gyereket, hogy biztos vagyok benne, hogy az övéik még az átlagnál is jobban el vannak kényeztetve. Márpedig a gyerekeknek elsősorban szeretetre van szüksége.” Szeretetre, amire a leszbikusok is igény tartanak, anélkül hogy ezért stigmatizálnák őket.